

Sy-li spēwał,
 Pilnje džetał,
 Strowja ce
 Swójbny statok,
 A twój swjatok
 Zradny je.

Za staw sprócný
 Napoj mócný
 Lubosć ma;
 Bóh pak swěrný
 Přez spar měrný
 Čerstwosć da.



Njeh ty spēwaš,
 Swěrnje džetaš
 Wšedne dny;
 Džeń pak swjaty,
 Duši daty,
 Wotpoćń ty.

Z njebies mana
 Njeh ći khmana
 Žiwnosć je,
 Žiwa woda,
 Kiž Bóh poda,
 Wokřew će! F.

Serbiske niedželske łopjeno

W Budyschinje

17. januara 1932

Baugen

2. niedžela po Trjoch kralach.

1. Tim. 6, 11—16.

Židam a póhanam běšče Sbožnik Šhrystuž bo wojewit. Židam, jako běšče čaž dopjelny a Jesuž bu pod židowski fakon stajeny, so by jón dopjelnik a wumoženje wot hrěchow šwojentu luděj pschinješt. Póhanam, jako tšjo mudri i ranjšeho kraja pschindžechu, so bychu bo k njemu modlili, jako wón potom tež hušto nješy šlubjeneho kraja pschecroči, so by tež nad póhanami bo šmilil a jim pomhał, kaž džowzy Kananejšeje žónškeje. Nad póhanškim šwětom jeho krašnosć a jeho šwětko bóle a bóle šhadžesche, jako bu jeho šlowo a jeho wumožerški skutk tež póhanam předomany, tež našim prawótžam w šerbškim kraju; a dženzka wón jako šlónzo žiwjenja šhadža a wschitkim móžnym abo tež našim póhanškim ludam, hžez wone pschijimaja we wěrje jeho ewangelijon. A tola na jene šjewjenje Šhrystuža my wschitzy hiščeje čažam, na jeho pošlednje móžne šjewjenje, na jeho šjewjenje na pošledku čaža k šudženju žiwych a mowych. Kašehož wón tebje potom na deńže, tajki budže twój wošud do wěčnosće. Pschetož niz wjažy, so by wón čzerpil a wumrjel ša šlubjene čłowjestwo. Wón pschindže, ale so by šwět šudžil. Wschako je wón něhdy jako čłowjek bo narodžiwšchi jemu wschitku prawdošć dobył a jón k šbožnosći pomohal. Tak móže wón tež nětko plody šwojeho skutkowanja, čzerpjenja a šwojeje woporniveje šnjereče wočakadž. Tuž hotujmy bo na tutón rošbudžazy pschihad teho šnješa! Šapochtoł Šawol, kotremuž bu Šhrystužowe šjewjenje na puczu do Damaskona nastork k dospólnemu šnutštownemu pscheměnenju a šapochatł šchesczijanskeho žiwjenja a šwěrneho wučobništwa, šwojeho wučobništwa a młodeho šastojnškeho bratra Timotheja na tuto pošlednje wulke šjewjenje Šhrystužowe šedžbliwého čžini a jeho napomina, so by na tuto rošbudžaze pošlednje šjewjenje štajnje pschihotowany byl a tohodla

Šhrystužowu wolu bjes poroka dopjelnik. Tole tež nam škacži. Tuž praschej bo:

Šak mašch bo hotowadž na pošlednje wulke šjewjenje Šhrystužowe?

1. Wojuj dobre wojowanje wěrny!
2. Šosnaj dobre pošnacže wo Šhrystužu!
3. Šapšchinní wěčžne žiwjenje!

1. Jako Boži čłowjek dyrbitich na Šhrystužowe šjewjenje čžakadž. Njewěrivi ludžo našeho čžaka chzedža najradšcho wschitko šekwětnič a Bože myšle a počžahi na Boha se wscheho wuwjašadž. Woni chzedža Boha a jeho kraleštvo i domow, se šchule, se šjawneho žiwjenja wotštronič. Š tym paš by našch lud žalostnje wotšudnył a wošladnył a njeby šhmany byl k prawemu wojowanju. Škerje by wón bóršy šapadnył do šwětnych žadosčow a i nimi bo ššasyl a šaschot a njeměl žaneho wěčžneho žiwjenja; pschetož šwět šandže se šwojimi žadosčžemi. Wschako widžicže, so bóle a bóle nowočžagne póhanštvo nastanje a šwětna šebicžiwosć i njewěrny čžaka. Ale ty, o čłowjecže Boži, i m i n i bo teho! Šmín bo teho ššażenja a njeměra! Wobšladuj bo ty i wjekelosežu jako Boži čłowjek! Bóh dobywa wschak nad wolu žpleho njewěrjazeho, šamopaschneho šwěta! Boži čłowjek je wjažy hačž šwětny čłowjek. Bohu paš šluschesch niz jeno, dokež je čže Bóh štworil, ale wošebje tež, dokež je čže jeho šm i woporom šwojeho žpleho žiwjenja wumóhł. Čžehodla je wón pschinješt tutón wulki wopor? Šo bych ja šam jeho byl a w jeho kraleštwe pod nim živy byl a jemu šlužil we wěčžnej prawdosčži, njewinosčži a šbožnosčži (kaž Šuther tak rjenje we wulkašdowanju 2. artilla praji). Jako Boži čłowjek šmín bo wscheho hrěcha. Twój šamer žiwjenja je nadobnišchi: Š o n i paš ša p r a w d o š č ž u, ša bošebojašnosčžu, ša wěrny, ša luboščžu, ša šezčžpliwosčžu, ša čžichosčžu! Šo šu počžinki, hódne wscheho prošžowanja. Š nimi doštanješch Bože a tež čłowjekow špodobanje. Š nimi šlužišch a pomhašch čłowjekam. Š nimi móže bo tež

življenje naščeho zpleho luda a stata ježylnicz. Bohabojasnosť a wera wščať pobrachujetej. Wjednižy luda ho husto nječuju wjazh Boha samotwicz a tehodla wutriebuga škadnosť knježenja. Tať je tež njes ludžimi. Shtóž ho Bohu samotwity nječuje, tež Bože kasnje njedžerži, je žebi žam žmój Bóh. Tež džeczi starščimaj njeпофлuchaja, hdyž mēnja, so nježbu nikomu samotwicz. Tehodla tež prawdoščz w našchim ludu husto doščz nječnježi, dofelž ludžo Boži wēčny porjad nječješčz, ale kōždy chze žwoju wolu pšchetkōčicz. Shtóž pať njeje wot Božeje lubošče pšchemjaty, tež praweje lubošče pšhecžimo bližšchemu, praweje ščeřpliwosče a čichošče nještaje. Tohodla ho telko njeľubosnosť, nješpořnosče a hary namaka. Pawoť žwojemu šchulerjej Timothejej nutrnje do wutroby jaschčepi šhutne napominanje, so by dobre wojowanje wēry wojowat a so by pšchifasnju Božu džeržat nještowanu a bjes poroča hacž na šjewjenje naščeho šnješa Jesom Šhrysta, kotrež budže poľasacž w žwojim čažu tōn šbōžny a žam mōžny, kral wšchittich kralow a knjes wšchittich knježich. Pšchi wšchem wojowanju naščeho čaža čzi tola přenja pšchifasnja pľaczi: **W o j u j d o b r e w o j o w a n j e w ē r y.** Tať wojuješch i wuspěchom; pšchetōž wera tola dobudže. Šhrystus žam wojuje ja žwoje kralestwo a jōnu pšchindže jo dořonjecz. Wšchitke druge kralestwa rospadnu, dofelž žu sachodne. Namōž žwēta ho minje, knježstwa mamona rospadnu. Shtóž we wobžedenštwje abo wuživanju žwēta žwoje šbože pyta, budže šjebany. Wšchescžijan jako čłowjeť Boži njech ho hlada a šminje teho, to jemu nješchisteji. Našcha wera je dohycze, kotrež je žwēt pšcheminyta.

II. Tole pšchewēdčjenje pať mašč ty, šchescžijano, tež pōšnacž a pšched žwētom wuřnacž. **Pōšnaj a wuřnaj dobre pōšnacže wo Šhrystu žu!** Jenōž i tym mōžesh druhich dohycž ja Šhrystusowy raj. Ludžo naščeho čaža ho pšchegara hanbuja, wo žwojej wēry rēčecž a ju wuřnacž pšched ludžimi. Tohodla žebi čzile potom husto myšla, so woni žaneje wēry nintaju. Nještaje žwoje žwētko pod kōřz. S tym nikomu nješwēčizich. Staršchi pšchemato žwojim džecžom wuřnawaju žwoju wēru, tať so džeczi tule njepytnu. Kať nēlotryžkuli njelczi wo najwjetščim: šnutškownyh bohastwje pšched ludžimi, so njeby hinať žebi myšlazych šranik; to je wopacžna bojočz. Nēkōtji žamo žu ho žwojej wēry a žyřwi wotrykeli, dofelž ho hanbowachu pšched řobudželacžerjemi abo chžychu mēr mēčz pšched jich hanjenjom abo řlubu čzinjenjom. Ale je čzi mūr i čłowjekani wažnišchi hacž mēr i Bohom? Našč Šbōžnik praji: Nještachuježe ho tych, řiz čžeto řabija a potom ničzo wjazh čzinicž njemōža. Ja pať chzu want šjewicž, koho ho macže bojecz: Bōjče ho teho, kotryž, hdyž je morik, tež mōž ma, do hele čžihnyč. Haj, ja praju wam, teho ho bōjče. A čžehodla chzešch ho najwjetščeho a najšbōžniščeho hanbowacž a twoju wēru řapřecž? Twōj šbōžnik praji: Shtóž nje řapřeje pšched čłowjekani, teho budže čłowjeka Šsyn tež řapřecž pšched žwojim njebješkim wōtzom. Wējo ma tajke wuřnacže wo Šhrystu žu ho řacž niz jenož je řowani, ale tež je řkufom. Pawoť Timotheja dopomni na jeho řjane wuřnacže wēry pšched wjele řředšanti a pomina jeho, so by na tym džeržat; wjele řjeišche řwēdčjenje je wobžwēdčizil Šhrystus Jesus žam pod Pontiom Pila- tom. Tehodla tež wēr Jesuše! Tež ty, luby čžitarjo, řy drje ras dobre pōšnacže řčiniť w nēžnej mřodoščzi na dnju řonfir- mazije, ale i tym nješmē řizom doščz byčz. Wjele wažnišche je, nētko tež w živjenju je řłowom a se řkufom ho se Šhrystuszej wuřnacž. Čōžicho hēche w řeniščach pšched wēryžej wōřadu žwoju wēru wuřnacž, čžezšcho je w živjenju a pšchi wšchēdnyh džele pšched njemēřjazym abo pšhecžimnikami žwoju wēru wuřnacž. Ale tež to žebi njeřpuščez!

III. W teje wēry do Šhrystu žu wščať tež leži wēčny ži- wjenje. Tohodla i žplej duřchu a i žplej mozu řa pšch im ū w ē č n e ž i w j e n j e, na kotrež řy pomōřany pšches Božu hnadu! Haj, ř tomu řluřcha žly čłowjek. Njebudž poľojećny; ničto njemōže dwēmaj knjesomaj řluřicž, wy njemōžecže Bohu řluřicž a mamonej. Njeřabřaj! Ale i žplej duřchu lubuj Boha wšche wšcheho! Wōn je to živjenje, a tať dořtanješch wēčny živjenje. Twōja poľna lubošč Dyrbi jemu pľacžicž. Wōn čzi potom tež wšchitko da. Shtóž pať žwoju řuku na řluby poľoži a rořhladuje ho wōčzo, njeje řhntany řa Bože kralestwo. Chzešch ho ty řnadž ludži dla Bohu wotryknyč a potom wot čłowje- kow nēščto wulke wōčžakowacž? Woni čzi njemōža wjele dacž a na řōřzu čze w nuřy řameho wōřtaja, haž w řmjernej nuřy čze njemōža dale pšchewōdžecž. Ale Bóh mōže čzi wšchitko dacž, wōn mōže čzi ře wšcheje nuřy pomhacž a řamw pšches čžēmnny doť řmjerče čze pšchewōjescž. Wōn řam ma njeřmjerťnosčz a bydli w řwētle, do kotrehož ničto řtupicž njemōže. Shtó mōže jemu napšhecžo řtupicž? Shtó mōže wōn pať wšchitko dacž! Tuž žebi, mudry čłowjecze, derje pšchemyřl, wot koho mašč nēščto wōčžakacž! Šapřchimni to živjenje, kotrež Bóh čzi pořki- čžuje! To je prawa mudrosčz, to je šbožo! Tať ho hotuj na řapřchindčjenje žwojeho šbōžnika! Tať řhodž w napohladže jeho pořlednjeho wulkeho šjewjenja! Njeřapřecž ho do řadoščzow řwēta, ale mēj jařne pōřnacže wo Šhrystusowej řrařnosčzi a wuřnawaj to řprawne pšched ludžimi a řapřchimni to živjenje, kotrež je wōn pšches žwoju hnadu čłowjekam pšchindžet!

Sařonamařany paradis.

Řapřkała we řlowařskej řeczi Šhrystina Řonowa.

(Řokracžowanje.)

„Řrořchu, mōj džemoj do hajnkownje“, wotmořwi hōľz.

„Shtó dha tam chžetaj?“

„Řartiščez džēd je nař pōřkať.“

„Tať? Wōj řtej potajřim jeju džēřczi?“

„Haj, prořchu“, řarēčza tu hōľčka, „mōj řmōj tej, kotreřž je žebi džēd na mēřto Šbōžnika wřať.“

„Šm! Shtó dha da džēd hajnkownje prajicž?“

„Wy drje řče řnjes hajnik?“ řhuda hōľz. „Wōn njeje tehdy řhwile mēľ, jako po njeho pōřřlaščze. Wōn da ho pra- řčecž, hacž by mohł wam ř nēčřim ř woli byčz.“

„Haj, ja dam jemu wjele dobřeho prajicž. Njech wōn jutije rano pšchindže a řwoju řtaru, čženku řořu řobu pšchi- njeře; wōn budže wēdžecž, řa čzo. Tež wōj mōžetaj řobu pšchindž; řa waju mam tohorunja džēto. — Hōľcže, ty drje řy řižo 7 řet! Waju wjeř leži tež řřchi řēřu? Šnajeshch ty řhiby?“

„Řa je wřchē řnaju, dobre a řēdojte. Duřto řym i macžerju w řhibach byľ. Tež řluřcha wē řižo, kotre řu řēdojte.“

„Řo, tuž pōjtej ras řo mnu!“

Hajnik winy řo na pobocžny pucž.

„Řa tutu čžiščzinu njeřmē ničto; tu řteja žple maťe řchtomiki, kotrež haťle řu řoni řadžane“, řřekny hajnik, řadži řluřřku pšches řaťatny grot a pomhāřche hōľzej, řōn pšche- řkōčicž.

„Tež ja řym ras i macžerku řchtomiki řadžat, a wona je mi prajita, řajka řchřoda to je, tajke maťe řchtomiki řamac.“

„Ty řy mi mudry a budžeshch mi tež na tutu maťu ředž- bowacž. — Wotřchčřipni mi tamne wulke, řčēroķe řopjena a potom pōjtej.“

„Či, ei! řelko řhibow!“ Hōľčka řleřřařche i řukomaj. „A tajke řjane a mřode!“

Hajnik švojereži i čelomých kopjenow tity a da je džěšču-
maj, kotrejž běšchtej wšchej sbožownej. „Sběraitej, dóniž šo nje-
wróću, ale jenož te wjetšche! Wale hribicžki njech hišcheže
rosta!“

Tole prajiwšchi wotěndže a wostaji jej šamej se wšchém
bohatštwom.

„Tute kurjatta sběrašch ty, Zluščka, do twojeje šale; te chze-
ny šebi pokodnjo špjez. Te druhe wosmjemy džědej šobu, jeli
šo nam je knjes hajnik da.“

„Wěšo nam je da!“ wobkrucži holecžka. „Wón džě je taš
dušchny!“

Džiwne bu i tym muž hmuty, kiž šo runje wróći, a to
bě tež na jeho wótrym woblicžu widjeć. A wono naž tež pšchezo
šabo hnuje, hdyž pytnjemy, šo šo nam taš bješe wšcheho do-
wěrjeja.

„Wó, džěšču, matej hižo došč?“

„Došč!“ wyšafšche holecžka a pokaja šalku „Šsměmoj tute
šobu dom wšacž?“

„Šsmětej! Tola nětk pójtej! — Ššto činišch tam, i tym
šchtomikom?“

„Wón bě čyščje do prašchizy šapšecžny; ja šym prašchizu
wottorhnyš, hewal džě njeby mohł rošč?“

Hajnik šjědže hólzej pšches kuff wólgy a pomhašche šabo wo-
běmaj pšches plót. Potom dowjedže wobej šabo na šlowny pucž
a wospietowajšche jimaj, šchtož měješchtej džědej prajicž. Ša ni-
maj hladajo, šak šbožownej domoj šhwatašchtej, šdychny i waha:
„A tamni bychu jimaj šhěžku wot šhěžki šhodžicž dali abo bychu
jeju tyknyli do jeneje i tamnych wulšich šašarmow! Tutón muž
je jej pšchijal na měšto Šhryštuša! Ja šebi myšlu, šo je šebi
i nimaj wjazy hacž jene žohnowanje pšchizwojit!“ —

(Wofracžowanje ščěhuje.)

Zyrfej a štat.

Němška pšchindže i tydženja, kotryž bě polny roščudženja;
to bě špóšnacž hižo, jako buchu — wutoru — tute rhynežki
pišane. A i Němškej pšchindu tež wšchě druhe kraje, kotrymž
běchu kanšlerowe šlowa wo njemóžnošči, tributy płacžicž, ře-
čžane, i tydženja, kotryž bě polny roščudženja. Nadžijonnje
17. januara hižo wěny, šo bě čžaž a šo běchu ludy šrale došč,
tajše pšchipowědženje Němškej šhlyšhecž a pšchijecž a šo nětk
ša pšchichod po nim štožicž. Wono je žyle njepłodne, prajicž,
tajše šlowa dyrbžale hižo dawno řečžane byčž. Wono je wulke
prašchenje, wot kotreho čžaža šem šu bywšche njepšhecželške
ludy taš daloko, tajše wosjewjenje šhlyšhecž a pšchijecž a niz i na-
mozu šakrocžicž. Nam šo šda, šo niz dołho hišcheže. A hacž do-
žyła šu, pokáže šo bóršy. Še jich tola tež hišcheže došč tu, kotijž
šo nětko hišcheže wojerššeho šakrocženja boja a wo wobšadženju
řečža. Wóh tón Šnjes chžyš dacž, šo šo tute roščudženja, i ko-
trymž našcha wyšchnošč pšchi špocžatku lěta pšched šwět štu-
pi a kotrež šu w pošlednim čžažu, taš tež w šilvesteršich šlowach
štatneho prešidenty Šindenburga, šo pšchijewšale, w běhu lěta
š žohnowanju žyłego luda a kraja wuwija; Wóh tón Šnjes
nochžyš tehodla hladacž na to, šak jich šelko w ludu jeho šabywa,
a nabožinu, haj našcheho Šbožnika Šešuša Šhryštuša ja pódlan-
ške ma, šak móžešche to — tež pšchi špocžatku tuteho lěta!! — w
nowinach čžitacž. Njech Němška, njech štat, njech politika čžint
šelko a šelko wožnych roščudženjow, i kotrymž chze pomoz a
šbožo ja luda kraj dozpicž, to rošrižaze a najwožnišche roščudže-
nje dyrbi žyly lud a i nim šoždy jenotliwy čžinicž, a to je to,
šo šo wobrocžki š Bohu a še Šnjesej Šešušej, šo wěri, šo je žiwny
w žiwnej wěrje do Šešuša Šhryštuša našcheho jenicžšeho Šbož-
nika a Wumóžnika! Walle potom šměje wěrne šbožo! A tajše

wobšbožaza wěra, kotraž je šdobom luta móž a šplnošč, njejerwi
šo w šlowošči a njepšhecželštwje pšhecžimo šchescžijaništwu a
žyřkwi a nabožinje a wošadže a Božemu domej a w šapowědže-
nju pšchizlušchnoščow a nadawšow, i kotrymž žyřkwi a naboži-
nje a wěrje do šhribžeta pšchindžesh, ale w šjawnym a špraw-
nym wušnacžu, kotrež wutrobu, se šlowom, se škutkom, je žyřym
šadžerženjom a žiwjenjom wušnatwašch, a we šwěrje a lubošči!

Ša mlodžinu štaraja šo nětkole wošebje tež ewangeliške
towarištwu mlodžiny, mužškeje šakž žónškeje. Dženša tu jenož
našpomniny, šo budže w domje mlodžich hólzow w Nieder-
rödern pola Šadeburga wot 29. januara hacž do 5. februara
šurjuš, kiž je wošebje wuhotowany ša mlode hólzy se wšy. Taš
něktra njemóže nětkole wjazy na ratařšku šchulu; tutón šurjuš
chze ša to něšchto poškiežicž, wošebje paš tež ša šnutškorone wu-
došpošnjenje a wuhotowanje. Ša wšcho hromadže ma šo 18 hr.
šaplacžicž. — Wot 23. februara hacž do 7. měrza wuhotuje šo
w žanžnym domje taš mjenowany „šwobodny čžaž ša mlode
hólzy, kotrež šu bješ džěla a šašlužby“. Ma tutón tu pšchezo
hižo pokajujemy. Drobnišcheho wo wšchém šhoni šožda mloda
hólza pola wošadneho towarištwu ša mlode hólzy a pola šwo-
jeho šararja abo hnydom pola: Šv.-luth. Jungmädchenbund in
Sachsen, Dresden-A 1, Bürgerwiese 8.

Wo Ruškej a šak je wona hody šwječžka, pišaja tež poli-
tiške a powšchitšowne nowiny nadrobnišcho. A to je derje taš.
Němškej njemóže šo lěpšcha šlužba štacž, hacž šo šo jej pokáže,
hdyž pucž wjedže bješ wěry. A šapocžatšow je tu došč. A nje-
pšhecželow šchescžijaniškeje wěry a šlowich je tu tež došč a to
na politiškej lěwizy šakž prawizy; trjebamy jenož poklašacž na
bješbožnych po ruškim wajšnju a na šwjacški šakž Šannenber-
bund. Drobnišcho wo ruškim hodownym šwjedženju a podob-
nym pšchemy druhi raš.

Wšchelafe i bliffa a daloka.

Š Rošacžiz. Našch dołholětny žyřkwinž, nětko na wot-
pocžinku, wuměntar Šarl Šelfa w Šružžach šwječži jutšje,
da-li Wóh, šwoje 94. narodniny. Džen 18. januara 1838 na-
rodži šo tu w Šružžach. Daloka je po šwěče pobyl, šamo hacž
š morzej. Dołhe lěta je byl, hacž wyšoko do 80 lět, i žyřkwin-
žom našcheho Božeho doma. Wóh luby Šnjes žohnuj jemu
tutón žadny džěni a špožčž jemu dołhy wječžor žiwjenja. —
Šnjes Šelfa je nětko najštaršchi w našchej wošadže, hdyž je nam
pšched lětom wuměntar a wójniški weteran Šan Muž w Šchpi-
kašach wuntrěš nimale 95 lět šary. Šěšča šwječži w lěčžu, jeli
šo šo Wóh tón Šnjes taš dołho žiwjenje špožčži, šwudowjena
Šana Wogtowa i Rošacžiz, nětko w Šružžach, šwój 90lětny
narodny džěni. Šež wona je tu w Šružžach rodžena. — Našcha
mala wošada ma mješ šwojimi štawami nimo teho tež 80lět-
nych a je w pošlednich lětdžekattach pšchezo hižo wyšoko šesta-
rjennyh wjele měla. A 1931 wuntrě jenož jenicžki štaw, tamny
95 lět šary! W tutym bě lěto 1931 ša našchu wošadu wu-
šnamne lěto. Pšched 100 lětami šemrě jich 22, w lěčže 1813
paš 49.

Š Ružizy do Šndišeje wotpucžuje w tutych dnjach diafo-
nišša Šša Šraelež i Walddorfa. Wona bu na Šswjedženju
Šjewjenja w Drježdžaniškim macžeršnym domje diafoniššow ša
mižionišku šlužbu w Šndišej wužwječžena. To je była taš
prawje pšchihodna šwjatocžnošč na tutym dnju mižioništwu
mješ pohanami ša Drježdžaniške diafonišy, kotrež šu pšchezo hižo
wopornive byle ša Šnjesowe mižioništwu w pohanškim kraju.
Šunje wone šu šobu žiwe a wšchém widomny pšchiklad ša štara
hušto wuprajemu wěrnošč, šo jena lubošč druhu plodži, hřeje,
šylni, mjenužy lubošč še Šnjesowej žyřkwi mješ pohanami, tu

luboscę te Snjesowej zyrkwi w domijnje a t domijnje dozyla a nawopaf. Diafonijny wopruga zyle swoje ziwjenje w kluźbje luboscze tu domach a fu pischezo hotowe, woprowacz ja skutki Snutskowneho mišionstwa tu w domijnje kaž ja Swonkowne mišionstwo. Drježdžanski maczerny dom je hižo do wšny kotry w Jndisej měl. So to Lužičanka fu rošbudži ja tutu kluźbu, je ja naž swjezelaze. — Snadž febi ta abo tamna mloda holza, kiž by chzyla rad swoje ziwjenje wupjelnicz i rjanymi nadawkom a dželom, ale paž žaneho pucza njewidži, ras a sažo ras rospontina powołanje diafonijny, hacž njeby fu ja njo rošbudžila. Smtu tu loni wobšchěrnyje wo nim pišali. Wono je jara rjane a jara czežke, to možemy tu wobšwědcizč, dofelž tuto dželo wot mlodych lět kem bliže snamjenty. Drobnišcheho praji kóždy wožadny farat a kóžda diafonijna a Sv.-luth. Diafonijnen-Mutterhaus, Dresden-N.

Džitone wumóženje je fu w Bhtoniju stalo. 6 dnjow a 6 mozow bėchu czi fedmjo hórnyh sažhpnjeni hřubofo pod semju, kotrychž njedželu, 10. januara wumóchu a wuthowachu. Bože swarnowanje a wopornjwa žwěra towaršchow jich žwětku a žiwjenju sažo da. Tole dopomina naž na powědančzka, kotrež w džěczaznych lětach tał nutrni klyšchachmy a cžitachmy; njemóžachmy fu dodžiwacz na tał džitonym. Ma tajka myšl a tajka nutrnoscž nětkole tež hišcže ruma w naž? Njesapomnny tola, so žmy nastajnje pod tajkimi džitonymi podeńženjemi, kotrež niž w cžlowjeskej moz, ale w Božej, kotrež naž, kaž 1. njedželu po Ešjoch Aralach 139. psalm, wabja a nušja, fu poťorjecž pod Božu ruku w bojosčzi a i nastroženjom a tola paž sažo rad a lubje fu dowěricž w dobrej, wjebolej nadžiji do tuteje Božej ruki. — Hacž tež sbhtfni sažhpnjeni hórnyh hišcže ras žwětko tuteho žwěta wohladaja? Hacž do tuteho wofomika nježku hišcže namařani. Bóh tón Snjes budž jim hnadny.

Zyrkwinske powjesčje: W Klufschanskej wožadze narodži fu w l. 1931 52 džěczi, a to 27 hólczkow a 25 hólczkow. Mjes nimi bėšche 12 njemandželskich, 2 mormej narodženej džěczi a jónkrócž dwójnikaj. — Wšhipowjedanych bu 15 žlubjenych porow, a w našchim Božim domje wěrowanych 12 porow (6 nje nje hacž lěto prjedy). — Semrělo je 28 wožadnych (runje telko kaž lěto prjedy), mjes nimi bėšche 8 džěczi, 5 nježenjenych mužskich, 2 nježenjenej žónskej, 2 mandželskaj mužaj, 6 mandželskich žonow, 3 wudowžy a 3 wudow. — Konfěrmowanych bu 34 džěczi (8 wjazy hacž lěto prjedy). — Bože wotkasanje žwjecěšche 1400 (32 njenje hacž lěto prjedy); mjes nimi bėšche 580 muži a 820 žonow abo 909 Eserbow a 494 Němzow. Esobulicženych je w tutej liczbje 48 wopravjenych.

S Bulez. W Bulečanskej wožadze je fu lěta 1931 56 džěczi narodžilo (1930: 71), 27 hólzow a 29 hólzow, mjes nimi jene mormonarodžene džěczo. Wěrowanjow bėšche 22 (32). Wumrjelo je 42 (44) wožobow, 17 mužskich a 25 žónskich; jenič bėšche 13 hacž do 70 lět a 3 hacž do 80 lět stare. Spowjednych bėšche žerbškich a němškich hromadže 3925 (4028). Kolektow je fu nasběrało 1279 hr., ja snutskowne a swonkowne mišionstwo šhromadnje je šbėřkow w kašcžikach 2100 hr. Tutón wunoškl ma fu w našchej wožadze pšchi dženzniškim czežkim czažu i wježelom witacz. Počasuje fu hišcže na to, so hacž do 15. februara spowjedž rano njebudže, i cžimž fu trochu tepjenja wulutuje. Sa to budže spowjedž popođnju, jenu njedželu žerbška, jenu němška.

S Borščje. Na nowolětnej Božej kluźbje rosprawjesche knjes duchowny Selinka wo podawčach w zyrkwinskim žiwjenju našcheje wožadny w minjenym lěcže. Najprjedy dopomni, so šnlwestřski wječor pšched 30 lětami wožadny kantor Hensel

prěni krócž w našchim Božim domje žwoju kluźbu wukonjesche. S zyrkwineho žiwjenja lonišcheho lěta ma fu šdžělicž, so je fu narodžilo 23 džěczi, kšcženiški žlub je wobnowilo 9 džěczi, 6 hólzow a 8 hólz; i Borščje 5, i Mikowa 2, i Duboho 1 a i Turjoho 1. Wěrowanjow bėšche 7. Bože wotkasanje wužiwašche 870 wožobow, 355 mužow a 515 žonow, nimo te h obu 12 wožobow doma wopravjenych. Pothowanych bu 14 wožobow, 1 mormonarodžene džěczo, 4 džěczi do lěta, škulski hólz i Duboho 13 lět, 8 wožobow pšches 60 lět.

S Hrodžišcžja. Narodžilo je fu w ašchej wožadze lěta 1931 30 (1930: 34) džěczi a to 11 (19) hólzow a 19 (15) hólzow (w Hrodžišcžu 6, w Droždžiju, Njechornju a Woržnje 4, w Kortnizy 3 džěczi, w Bělej Horje, w Rakojdach, Skanezach a Wichowach 2 džěczi a we Brěsezach 1 džěczo. Kšcžennych bu 31 (39) džěczi. — Wšhipowjedanych bu 18 (28) porow a šwěrowanych 10 (18) porow. — Semrělo je 21 (13) wožadnych a to 9 mužskich a 12 žónskich rodu. — Pothowanych bu 23 (15) wožadnych. Wot tnych 23 tu pothowanych bėchu 4 džěczi, mlodaj cžlowjekaj (a to mlodenz a mloda holza pšches 20 lět), 1 wožoba we starobje mjes 30 a 40 lět, 2 wožobje mjes 50 a 60, 1 wožoba mjes 60 a 70, 7 wožobow mjes 70 a 80 a 6 wožobow mjes 80 a 90 lět. Mjes dorosčženymi semrjetymi bėšhtaj nježenjenaj mužej, njewudatej žonje 3 ženjeni mužoj, 6 wudatnych žónskich, wudowžaj a 4 wudow. — Re Božemu blidu bė 1895 (1868) wožadnych a to 805 (799) mužskich a 1090 (1069) žónskich, 1398 (1410) Eserbow a 497 (458) Němzow. 83 (85) starých a thorných wožadnych, kiž fu domach wopravjachu, bėchu wšchitzy žerbšy. — Kšcženiški žlub wobnowi 32 (30) džěczi, 11 (16) Eserbow a 21 (14) Němzow. Šbėřki wunješechu wšcho hromadže 1126,55 hr. Wšchi tym je žobu licžena domjaza šbėřka ja snutskowne mišionstwo, kotraž 345 hr. wunježe. Wnjche teho fu ja našču zyrkej 344 hr. woprowašche. A ja swonkowne mišionstwo fu špowědni, wopravjeni a cžitarjo Mišionškeho Požola 530 hr. nawdali. To je wjele luboscze i zyrkwi a jeje skutkam luboscze, ja kotrež fu wožadnym džaťuje a kotruž chzyl jim Bóh tež dale šdžeržecž.

S Hornjeho Wuješda. Lěta 1931 je fu w Hornjo-Wuješdžanskej wožadze 30 (1930: 32) džěczi narodžilo. 13 (22) wobnowi kšcženiški žlub. Wěrowanjow bėšche 15 (14). Wumrjelo je 16 (17) wožobow, njes nimi 2 mormonarodženej džěczi a 8 wožobow pšches 70 lět starých (jena 94, jena 86 a jena 78 lět). Spowjednych bėšche 1226 (1223) wožadnych, na němškich 432 mužow a 569 žonow, na žerbškim 78 mužow a 108 žonow. A tomu pšchidže 41 wopravjenow doma. Wotmělo je fu 26 němškich, 7 žerbškich a 19 donjazyh špowjedžow, 19 bibliškich nutrnoscžow na farje, 4 póštnych a 10 adventškich nutrnoscžow po 9 wožadnych wšach. Kolektow je fu nasběrało 1420,31 (1148,06) hr. a to 1025,06 hr. pšchi Božich kluźbach a 395,15 hr. pšchi dwěmaj šbėřkomaj po domach ja snutskowne mišionstwo a Gustav-Adolffke towarštw.

Žistowanje: Prošhny wo wožadne rosprawy je wšchěch wožadow, so by našche kopjenko něko tež w tutym ras wožadniku. Dofelž tu wšchě nadobo nježku a tež wšchě nadobo njemóžemy wosjeticž, rošdželimy je na někotre njedžele. redaktor.

R. w B. ja Sept. — **R. w E.** ja Ser. — **W. w S.** ja Eštomibi.

Samostwity redaktor farat Wyrzacž w Požacžizach. — Cžišcž a naklad Šmolerjez knižiczišcžernje a knižarnje, šap. dr. i wobm. ruf. w Budyšchinje.

Wuthadža kóždu žobotu a płačzi šchtwórcžlětnje 108 pjenjeřtow.